

POWIATOWY PROGRAM POMOCY DZIECKU I RODZINIE NA LATA 2011-2020

KĘTRZYN 2011

WSTĘP

Przemiany, jakie zachodzą dzisiaj w Polsce i na całym świecie mają niewątpliwie wpływ na życie rodziny, jej funkcjonowanie, wywołując w jej strukturze wiele pozytywnych zmian, ale również budzących niepokój.

Niepokojące zjawiska, zagrażające współczesnej rodzinie, tj. bezrobocie, konkubinaty i inne związki, bieda, ubóstwo, wzrost przestępczości, agresji, alkoholizm i inne uzależnienia, nietolerancja, sieroctwo społeczne powodują, że rodzina dotąd prawidłowo funkcjonująca nie wypełnia podstawowych funkcji wobec własnych dzieci, nie zaspokaja ich potrzeb, nie respektuje praw, jakie przysługują najmłodszym jej członkom przez co przeradza się w rodzinę dysfunkcyjną. Dlatego też sytuacja rodziny i dziecka staje się ważnym wyzwaniem dla określonej polityki społecznej państwa, instytucji państwowych i samorządowych, stowarzyszeń, organizacji pozarządowych, wyzwaniem skierowanym na potrzebę rozpoznawania sił społecznych ukierunkowujących swoje działania na rzecz dziecka i jego rodziny. Taka działalność wspomagająca rodzinę dysfunkcyjną prowadzona jest przez różne instytucje i organizacje pozarządowe na terenie Powiatu Kętrzyńskiego. Właściwymi w sprawach ochrony praw i dobra dziecka oraz pomocy rodzinie organami władzy publicznej są jednostki samorządu terytorialnego i instytucje samorządowe. Działania wspomagające rodzinę dysfunkcyjną powinny prowadzić do przezwyciężania trudności zagrażających jej poprawnemu funkcjonowaniu materialnemu, emocjonalnemu, wychowawczemu, opiekuńczemu, uniemożliwiającemu prawidłowy rozwój i edukację dziecka.

Należy podkreślić, że działania na rzecz rodziny, to działanie na rzecz całej wspólnoty, a wspierając rodzinę przyczyniamy się do rozwoju i wzmocnienia więzi i relacji w całej społeczności.

ADRESACI PROGRAMU:

1. Rodziny niewydolne wychowawczo,
2. Rodziny ubogie i zagrożone ubóstwem,
3. Rodziny dotknięte przemocą,
4. Rodziny dysfunkcyjne,
5. Rodziny zastępcze,
6. Usamodzielniający się wychowankowie rodzin zastępczych,

7. Dzieci umieszczone w placówkach opiekuńczo – wychowawczych,
8. Rodziny z dzieckiem niepełnosprawnym.

Nadrzędnym celem niniejszego programu jest budowa lokalnego systemu pomocy dziecku i rodzinie w Powiecie Kętrzyńskim i w ostatecznym efekcie stworzenie systemu w ramach, którego rodzina będzie mogła liczyć na pomoc i wsparcie wielozakresowe oraz zintegrowane. System wsparcia i pomocy musi mieć charakter lokalny.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują w pierwszej kolejności na ogromną potrzebę wsparcia rodzin naturalnych już na etapie, gdy problemy się rozpoczynają. Po wtóre – propagowanie idei rodzicielstwa zastępczego poprzez tworzenie i wspieranie różnych form opieki zastępczej, w tym: poszukiwanie i szkolenie kandydatów do prowadzenia niespokrewnionych z dzieckiem zawodowych rodzin zastępczych, a następnie pomoc usamodzielniającym się wychowankom rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych.

System opieki nad dzieckiem i rodziną oparty winien być na następujących podstawach:

- pomoc powinna być wczesna i mieć charakter profilaktyczny,
- opieka powinna być zorganizowana w środowisku naturalnym, bliskim dziecku i rodzinie,
- umieszczenie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej powinno nastąpić po wyczerpaniu wszystkich możliwości wsparcia i pomocy rodzinie naturalnej i nie powinno przerwać więzi rodzinnych,
- pomoc ze strony instytucji musi być kontynuowana w okresie usamodzielnienia.

Pomoc dziecku i rodzinie wymaga stałej i bezpośredniej współpracy wszystkich instytucji i organizacji pozarządowych odpowiedzialnych za wsparcie i pomoc rodzinie przeżywającej, okresowo lub trwale, problemy.

CEL GŁÓWNY 1

Zbudowanie zintegrowanego systemu pomocy na rzecz rodzin i dzieci w Powiecie Kętrzyńskim.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.1

Zapewnienie pomocy rodzinom znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

Uzasadnienie celu :

Środowisko rodzinne to najważniejsze środowisko wychowawcze w życiu dziecka. Rodzina jako system podlega oddziaływaniom zewnętrznym i wewnętrznym. Dysfunkcja rodziny następuje, gdy nawet jeden z elementów systemu jest zaburzony. Zaburzenie dotyczyć może: struktury rodziny, komunikacji w rodzinie, zaburzenia własnych granic, zaburzenia granic między poszczególnymi członkami w rodzinie, stosowanie destruktywnych mechanizmów obronnych. Zintegrowana pomoc instytucji i osób w środowisku lokalnym, uwzględniająca zasady etyki interwencji społecznej może zapobiec narastaniu i pogłębianiu się dysfunkcji rodziny.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Monitorowanie środowisk zagrożonych trudnymi sytuacjami życiowymi.
2. Stała współpraca Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie z Ośrodkami Pomocy Społecznej, Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, Sądem Rodzinny, organizacjami pozarządowymi, Kościołami w niesieniu pomocy rodzinom zagrożonym, przy pełnym wykorzystaniu zasobów poszczególnych instytucji.
3. Podjęcie działań w kierunku skoordynowania działań instytucji i organizacji pozarządowych zajmujących się dzieckiem i rodziną.

Oczekiwane efekty:

- 1) Skoordynowana i kompleksowa pomoc ze strony instytucji i organizacji pozarządowych zajmujących się dzieckiem i rodziną.
- 2) Znajomość środowisk z trudnymi sytuacjami życiowymi

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.2

Tworzenie systemu wsparcia dziecka i rodziny w ich naturalnym środowisku

Uzasadnienie celu :

Dzieciństwo dzieci żyjących w rodzinach dysfunkcyjnych przestaje być bez troskie, szczęśliwe, staje się niezwykle trudne, bolesne, krzywdzące. W takich sytuacjach najczęściej zachodzi potrzeba zabrania dzieci z rodziny i umieszczenia ich w placówkach opiekuńczo - wychowawczych. Należy, zatem stworzyć taki system, aby nie dopuszczać do sytuacji, kiedy dziecko musi opuszczać własną rodzinę naturalną. Umieszczenie dziecka w placówce opiekuńczo - wychowawczej powinno być ostatecznością.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Prowadzenie działań zamierzających do poszerzenia kompetencji rodzicielskich.
2. Wspieranie rodzin we wzmacnianiu i odzyskiwaniu zdolności do prawidłowego funkcjonowania
3. Organizowanie grup wsparcia dla rodziców, którzy nie radzą sobie z problemami.
4. Zapewnienie poradnictwa rodzinnego.
5. Opracowanie oferty zagospodarowania czasu wolnego skierowanej do dzieci i młodzieży.
6. Zorganizowanie grup samopomocowych skierowanych do dzieci mających trudności w nauce.
7. Zorganizowanie grupy wsparcia dla rodziców, którzy nie radzą sobie z problemami wychowawczymi, uzależnieniami swoich dzieci.
8. Prowadzenie terapii małżeńskiej.
9. Stworzenie bazy rehabilitacyjnej dla dzieci 0-3 lata.
10. Powołanie punkt konsultacyjno-informacyjnego dla dzieci i młodzieży uzależnionej.
11. Prowadzenie ośrodka socjoterapii.
12. Zatrudnienie asystentów rodziny.

Oczekiwane efekty:

- 1) Posiadanie wysokich kompetencji wychowawczych przez rodziców.
- 2) Sprawnie działające poradnictwo rodzinne

- 3) Bogata oferta zagospodarowania czasu wolnego dzieciom i młodzieży.
- 4) Uruchomienie grup wsparcia i samopomocowych dla rodziców.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.3

Rozszerzenie oferty pomocy dla rodzin dysfunkcyjnych, zwłaszcza dotkniętych zjawiskiem przemocy w rodzinie.

Uzasadnienie celu:

Negatywne zjawiska jak: przemoc, alkoholizm, bezrobocie, ubóstwo są zjawiskami, które uniemożliwiają prawidłowe funkcjonowanie rodziny. Dostępność i poszerzenie oferty pomocy specjalistycznej umożliwi kompleksowe wsparcie zainteresowanym rodzinom, wyjście z sytuacji kryzysowej. Pomoc powinna być niesiona tam, gdzie jest niezbędna, ale w działaniach należy uwzględniać prawo rodziny do decydowania o własnym losie.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Zapewnienie poradnictwa psychologicznego, socjalnego i prawnego dla rodzin dysfunkcyjnych, zwłaszcza osobom doświadczającym przemocy.
2. Prowadzenie grup wsparcia dla osób doświadczających przemocy.
3. Prowadzenie grup korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.
4. Zapewnienie miejsc czasowego pobytu dla osób doświadczających przemocy.
5. Organizowanie grup wsparcia.
6. Rozwój bazy lokalowej i kadrowej Punktu Interwencji Kryzysowej
7. Przygotowanie miejsc czasowego pobytu dla sprawców przemocy.
8. Prowadzenie zajęć terapeutyczno-edukacyjnych dla osób doświadczających przemocy.
9. Objęcie opieką dzieci uwikłanych w przemoc rodzinną.

Oczekiwane efekty :

1. Pomoc rodzinie w rozwiązywaniu problemów wynikających z sytuacji kryzysowej.
2. Odbudowanie relacji i więzi rodzinnych.
3. Zmniejszenie liczby osób uwikłanych w przemoc.
4. Rozbudowanie bazy lokalowej z przeznaczeniem na hostel dla ofiar przemocy
5. Pozyskanie miejsc czasowego pobytu dla osób stosujących przemoc.

6. Prowadzenie zajęć socjoterapeutycznych i wspierających dla dzieci uwikłanych w przemoc rodzinną.
7. Ukonstytuowanie zespołów interdyscyplinarnych.
8. Opracowanie wszechstronnego planu pomocy osobom uwikłanym w przemoc.

CEL SZCZEGÓŁOWY 1.4

Wspieranie rodziny w kontaktach z instytucjami i organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz dziecka i rodzin.

Uzasadnienie:

Rodzina jest bardzo ważną dla społeczeństwa instytucją ze względu na powoływanie do życia dzieci oraz ich socjalizację, wychowywanie do pełnienia ról w społeczeństwie. Jest ona zawsze najkorzystniejszym środowiskiem fizycznego i psychicznego rozwoju potomstwa. Słusznie więc bywa nazwana instytucją – komórką, której zdrowie wywiera decydujący wpływ na zdrowie całego organizmu społecznego. Aby mogła dobrze funkcjonować, bardzo istotną sprawą okazuje się zintegrowanie tej rodziny w jej środowisku lokalnym oraz umiejętność wykorzystywania przez tę rodzinę świadczeń oferowanych przez otoczenie, co zapobiega jej wyizolowaniu.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Rozpowszechnianie informacji o instytucjach, placówkach i organizacjach pozarządowych działających na rzecz dziecka i rodziny.
2. Prowadzenie działań profilaktycznych mających na celu zapobiegania niepowodzeniom rodzinnym.
3. Prowadzenie działalności zmierzającej do podnoszenia wiedzy z zakresu problemów społecznych, zapobiegania zjawiskom sieroctwa społecznego, osamotnienia i odrzucenia dzieci, uzależnienia i przemocy.
4. Udzielenie porad rodzicom w rozwiązywaniu problemów opiekuńczych i wychowawczych.
5. Budowanie sieci współpracy z podmiotami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.
6. Stworzenie banku danych o organizacjach pozarządowych.

Oczekiwane efekty:

1. Stworzenie ogólnodostępnej bazy informacji o instytucjach, placówkach i organizacjach pozarządowych działających na rzecz dziecka i rodziny.
2. Wzrost świadomości społecznej w zakresie możliwości uzyskania wsparcia i pomocy ze strony instytucji i organizacji pozarządowych na terenie powiatu.
3. Stworzenie zintegrowanej sieci współpracy wszystkich przedmiotów działających na rzecz dziecka i rodziny.
4. Prowadzenie telefonów zaufania.
5. Powołanie zespołów pomocowych.

CEL GŁÓWNY 2

Doskonalenie systemu opieki nad dzieckiem przybywającym poza naturalnym środowiskiem rodzinnym

CEL SZCZEGÓLOWY 2.1

Rozwój form opieki zastępczej

Uzasadnienie celu:

Każde dziecko ma prawo do życia i rozwoju w rodzinie. Często zdarza się, że rodzina naturalna nie może sprawować bezpośredniej opieki nad dzieckiem. Tym dzieciom należy zorganizować opiekę zastępczą. Szansą wzrastania dziecka w warunkach zbliżonych do naturalnych są rodziny zastępcze. Przyjęte rozwiązania ustawowe kładą nacisk na rozwijanie rodzinnych zastępczych form opieki. Pozyskanie kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej przyczyni się do wsparcia systemu opieki w powiecie kętrzyńskim.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Promowanie i upowszechnienie w lokalnych mediach roli i znaczenia rodzinnych form opieki zastępczej.
2. Współpraca lokalnych instytucji działających na rzecz rodziny w celu pozyskiwania nowych kandydatów do sprawowania zastępczych form opieki.
3. Organizowanie szkoleń dla kandydatów na rodziców zastępczych i adopcyjnych.

4. Rozwój infrastruktury zawodowych rodzin zastępczych niespokrewnionych z dzieckiem w tym wielodzietnych, specjalistycznych i o charakterze pogotowia rodzinnego i rodzinnych domów dziecka.
5. Monitorowanie sytuacji opiekuńczo-wychowawczej dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych.
6. Wspieranie rodzin zastępczych pomocą finansową, psychologiczną, pedagogiczną, prawną, terapeutyczną i socjalną.
7. Prowadzenie grup wsparcia dla rodziców zastępczych i umieszczonych u nich dzieci.
8. Doskonalenie umiejętności społecznych i odbudowanie poczucia własnej wartości u dzieci wychowywanych w środowisku zastępczym poprzez zajęcia socjoterapeutyczne.
9. Opracowanie i realizacja programów edukacyjnych, specjalistycznych, terapeutycznych i relaksacyjnych dla opiekunów zastępczych
10. Współpraca z organizacjami pozarządowymi w zakresie tworzenia i wsparcia rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka.
11. Podjęcie działań w kierunku stworzenia Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego
12. Organizacja obchodów Dnia Rodzicielstwa Zastępczego.

Oczekiwane efekty :

- 1) Pozyskanie i szkolenie kandydatów na rodziny zastępcze.
- 2) Powołanie nowych zawodowych niespokrewnionych z dzieckiem rodzin zastępczych.
- 3) Udzielanie wszechstronnej pomocy rodzinom zastępczymi prowadzącym rodzinne domy dziecka.
- 4) Wysoko wykwalifikowane rodzin zastępczych
- 5) Utworzenie Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego.
- 6) Prowadzenie grup socjoterapeutycznych i samopomocowych dla dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej.
- 7) Obchody Dnia Rodzicielstwa zastępczego.

CEL SZCZEGÓŁOWY 2.2

Reintegracja rodzin - prymat rodziny biologicznej jako środowiska wychowawczego

Mianem sierot społecznych określa się dzieci, które zostały pozbawione szans wychowania we własnej rodzinie. Często wiele przyczyn sieroctwa społecznego łączy się tworząc szereg niekorzystnych dla rodziny sytuacji. Może to być okres przejściowy lub trwały ze względu na brak odpowiednich warunków opiekuńczo – wychowawczych. Są to dzieci pozbawione środowiska rodzinnego, które utrzymują lub nie utrzymują z nim stałych kontaktów i przebywają pod opieką poza własną rodziną. Założeniem procesu reintegracji jest także terapeutyczny charakter pobytu dziecka poza domem. Czas ten powinien być wykorzystany do resocjalizacji rodziny lub dziecka. Umożliwienie w tym okresie wzajemnych kontaktów tak częstych, jak to możliwe. Obie strony mają możliwość ustalenia nowych, bardziej konstruktywnych relacji. Te kontakty między rodzicami i dziećmi umieszczonymi poza domem służą zarówno umacnianiu więzi, usprawnieniu umiejętności rodzicielskich (niekiedy ich nabyciu), jak i przygotowaniu rodziców i dzieci do ponownego bycia razem, ale na nowych warunkach.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Praca z rodziną naturalną dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo- wychowawczej w celu przywrócenia jej zdolności opieki nad dziećmi.
2. Poszerzenie kompetencji rodzicielskich osób pozbawionych bądź ograniczonych we władzy rodzicielskiej. Przewartościowanie dotychczasowych postaw wobec własnych dzieci.
3. Opracowanie systemu wsparcia pomiędzy instytucjami i organizacjami świadczącymi pomoc dziecku i rodzinie.
4. Współpraca i koordynacja lokalnych instytucji i służb na rzecz aktywizacji rodziny naturalnej w celu poprawy własnej sytuacji życiowej oraz zmiany stylu życia.
5. Konstruowanie i wdrażanie indywidualnych projektów socjalnych pracy z rodziną naturalną.

Oczekiwane efekty:

- 1) Wdrażanie indywidualnych projektów socjalnych pracy z rodziną naturalną.
- 2) Udzielenie rodzinie naturalnej wszechstronnej pomocy.
- 3) Powrót dzieci do rodzin naturalnych.

CEL SZCZEGÓŁOWY 2.3

Zapewnienie wszechstronnej pomocy usamodzielniającym się wychowankom rodzin zastępczych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, domów pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz schroniska dla nieletnich, zakłady poprawcze, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, specjalne ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii zapewniające całodobową opiekę i młodzieżowe ośrodka wychowawczy.

Uzasadnienie celu:

W zintegrowanym systemie opieki nad dzieckiem i rodziną należy uwzględnić działania mające na celu jak najlepsze przygotowanie wychowanków do samodzielnego życia po opuszczeniu placówki opiekuńczo – wychowawczej i rodziny zastępczej. W czasie pobytu w placówce bądź rodzinie zastępczej, wychowanek powinien nabyć odpowiednie umiejętności i wiedzę niezbędną do bezproblemowego wejścia w dorosłe życie. Efektywne przygotowanie wychowanków do samodzielnego, dorosłego życia od chwili umieszczenia w placówce oraz rodzinie zastępczej ma w przyszłości zapobiec ich społecznemu wykluczeniu.

KIERUNKI DZIAŁAŃ:

1. Udzielenie pomocy pieniężnej na usamodzielnienie i kontynuowanie nauki oraz pomocy rzeczowej na zagospodarowanie.
2. Praca z rodziną biologiczną dziecka przebywającego w placówce lub w rodzinie zastępczej na rzecz jego powrotu do środowiska rodzinnego po uzyskaniu pełnoletniości.

3. Pozyskanie bazy lokalowej i utworzenie mieszkań chronionych lub mieszkań usamodzielnienia dla pełnoletnich wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych, pozbawionych możliwości powrotu do miejsca zamieszkania.
4. Tworzenie programów usamodzielnień dostosowanych do aktualnych potrzeb usamodzielnionych wychowanków oraz stały nadzór nad ich realizacją.
5. Podjęcie próby utworzenia grup wsparcia i grup socjoterapeutycznych dla usamodzielnianych wychowanków - odbudowanie ich poczucia własnej wartości i kształtowanie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych.
6. Wyrównanie szans wchodzenia w dorosłe życie usamodzielnianym wychowankom poprzez objęcie ich pomocą finansową, pedagogiczną, psychologiczną, prawną, socjalną, i doradztwem zawodowym.
7. Pomoc w uzyskaniu odpowiedniego przeszkolenia i zatrudnienia.
8. Współpraca z organizacjami pozarządowymi wspierającymi wychowanków placówek opiekuńczo- wychowawczych i rodzin zastępczych.

Oczekiwane efekty :

- 1) Utworzenie mieszkań chronionych i mieszkań usamodzielnienia.
- 2) Lepsze przygotowanie młodzieży do samodzielnego życia, nabycie i wykształcenie odpowiednich umiejętności radzenia sobie w dorosłym życiu.
- 3) Podniesienie poczucia własnej wartości młodzieży przebywających w zastępczych formach opieki.
- 4) Podjęcie pracy i zdobycie stałego źródła utrzymania przez usamodzielnionych wychowanków.
- 5) Prowadzenie grup wsparcia i grup socjoterapeutycznych dla usamodzielnianych wychowanków

CEL SZCZEGÓŁOWY 2.4

Podniesienie standardu świadczonych usług przez placówki opiekuńczo-wychowawcze.

Uzasadnienie celu:

W placówkach opiekuńczo-wychowawczych należy stworzyć wychowankom sprzyjającą atmosferę prawidłowego i wszechstronnego rozwoju w warunkach jak najbardziej zbliżonych do domowych. Placówka w ramach posiadanych zasobów kadrowych i finansowych prowadzi zajęcia socjalizujące, korekcyjne, terapeutyczne, kompensacyjne, rekompensujące braki wychowania w środowisku rodzinnym i przygotowujące do życia społecznego. W konsekwencji należy doprowadzić do psychofizycznego przygotowania dziecka do uczestnictwa w życiu społecznym na podstawie akceptowanego systemu wartości. Celem nadrzędnym placówki powinno być dążenie do jak najkrótszego pobytu wychowanków w opiece instytucjonalnej, podejmowanie działań mających na celu zapewnienie powrotu do domu rodzinnego bądź działań w celu usprawnienia i przyspieszenia procesu adopcji.

KIERUNKI DZIAŁAŃ

1. Rozwój więzi rodzinnych wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych.
2. Kształtowanie postaw społecznych wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych.
3. Opracowanie i realizacja programów edukacyjnych, specjalistycznych, terapeutycznych, kompensacyjnych, wyrównawczych i relaksacyjnych wspomagających rozwój wychowanków placówki .
4. Utrzymywanie stałego kontaktu pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych z rodzicami ich wychowanków.
5. Prowadzenie zajęć specjalistycznych z wychowankami
6. Praca z rodzinami biologicznymi dzieci umieszczonych w placówkach opiekuńczo wychowawczych.

7. Tworzenie grup wsparcia dla rodzin dzieci, przebywających w placówkach opiekuńczo-wychowawczych.
8. Organizowanie cyklicznych imprez integracyjnych dla wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych i ich rodziców.
9. Stworzenie mieszkań usamodzielnień
10. Doskonalenie indywidualnych planów pracy z dzieckiem
11. Budowanie ich poczucia własnej wartości i kształtowanie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych.
12. Rozwój zasobów kadrowych w placówce opiekuńczo-wychowawczej o psychologa, pedagoga i terapeuty.

Oczekiwane efekty :

- 1) Zapewnienie dzieciom i młodzieży całodobową opiekę ciągłą lub doraźną, dostęp do nauki, odpowiednie do potrzeb i wieku warunki rozwojowe w tym emocjonalne, społeczne, religijne, wychowanie, przygotowanie wychowanków do samodzielnego życia a w szczególności:
 - warunki prawidłowego rozwoju psychofizycznego z uwzględnieniem zaspokajania potrzeb emocjonalnych kompensujących brak domu rodzinnego ,
 - odpowiednie warunki mieszkaniowe, całodzienne wyżywienie, zaopatrzenie w niezbędną zgodną z porą roku odzież, bieliznę i obuwie, inne przedmioty osobistego użytku w tym zabawki, przybory i podręczniki szkolne na poziomie wymaganym przez szkołę, bilety miesięczne na dojazdy do szkół, środki higieny osobistej,
 - zapewnia koszty zakwaterowania i wyżywienia, wychowanka w internacie /bursie, akademiku/ w okresie uczęszczania do szkół ponad podstawowych i uczelni wyższych,

- stwarza warunki do usamodzielnienia zgodnie z ustawowymi przepisami, a w szczególności pomoc w tworzeniu warunków mieszkaniowych, zdobyciu pracy, samodzielności finansowej, a także wsparcie i opiekę w okresie adaptacji do samodzielnego życia,
- 2) Minimalizacja czasookresu pobytu dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej.
 - 3) Świadczenie usług psychologicznych, pedagogicznych i terapeutycznych.
 - 4) Reintegracja rodzin.
 - 5) Usamodzielnienie wychowanków.

CEL GŁÓWNY 3

Podnoszenie jakości usług świadczonych w zakresie pomocy dziecku i rodzinie.

Uzasadnienie celu:

Potencjałem każdej instytucji są jej pracownicy. Dokonujące się zmiany dotyczące roli pomocy społecznej oraz sposobów rozwiązywania problemów wymagają systematycznego kształcenia i doskonalenia umiejętności kadry pomocy społecznej oraz podmiotów współpracujących. Profesjonalna kadra umożliwi właściwe wypełnianie zadań w obszarze pomocy dziecku i rodzinie.

CEL SZCZEGÓŁOWY 3.1

Podnoszenie i doskonalenie umiejętności kadr pomocy społecznej oraz podmiotów współpracujących.

KIERUNKI DZIAŁŃ:

1. Pozyskiwanie z różnych źródeł środków finansowych na doksztalcenie i podnoszenie kwalifikacji służb pomocy społecznej.
2. Udział w szkoleniu, konferencjach i kursach tematycznych.
3. Organizowanie szkoleń dla pracowników ośrodków pomocy społecznej.
4. Organizowanie doradztwa metodycznego dla kierowników i pracowników ośrodków pomocy społecznej.

5. Organizowanie spotkań pracowników lokalnych instytucji pomocy społecznej i organizacji pozarządowych w celu wymiany doświadczeń i wypracowania kierunków działań w zakresie pomocy dziecku i rodzinie.

Oczekiwane efekty:

- 1) Wysoko wykwalifikowana kadra pomocy społecznej.
- 2) Efektywna i skuteczna pomoc podopiecznym.

EWALUACJA PROGRAMU

„Program pomocy dziecku i rodzinie na lata 2011– 2015” będzie podlegał weryfikacji i w miarę potrzeb może ulegać zmianom. Sprawozdanie dotyczące etapów realizacji, na których znajdują się poszczególne zagadnienia w nim zawarte będzie uwzględnione w rocznym sprawozdaniu z działalności Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Kętrzynie

ZAKOŃCZENIE

Wychodzi się z założenia, że dla prawidłowego rozwoju dziecka niezbędne jest zapewnienie mu opieki w jego rodzinie. Jeżeli nie ma takiej możliwości należy stworzyć warunki maksymalnie zbliżone do tych jakie występują w rodzinie naturalnej.

Dlatego należy podejmować działania, aby jak najdłużej utrzymać dziecko w środowisku rodzinnym. Osiągniemy to dzięki kompleksowej współpracy wszystkich jednostek zaangażowanych w działalność pomocową dla dziecka i rodziny. W szczególności ważne jest oddziaływanie środowiska, w którym dziecko spędza najwięcej czasu poza domem, czyli szkoły. Niezwykle cenna jest jej współpraca z ośrodkiem pomocy społecznej. Dla dzieci, które zostały pozbawione właściwej opieki i wychowania w rodzinie biologicznej, należy stworzyć zawodowe niespokrewnione z dzieckiem wielodzietne rodziny zastępcze oraz pogotowia rodzinne. Im forma opieki jest bliższa rodzinie, tym większe szanse na prawidłowy rozwój.

Ponadto, należy dążyć do skracania okresów pobytu dzieci w instytucjonalnej i zastępczej formie opieki na rzecz powrotu do rodzin biologicznych. Im krócej dzieci przebywać będą w instytucjonalnych formach opieki, tym lepiej dla nich i taniej dla jednostek samorządu terytorialnego, finansujących tego typu zadanie.

Cele te będą mogły być prawidłowo realizowane, gdy na terenie powiatu

zostanie zbudowany kompleksowy i sprawny system opieki nad dzieckiem i rodziną, skupiający instytucje i organizacje pozarządowe, działające skutecznie dla dobra dziecka i rodziny na zasadzie partnerstwa i wzajemnego zaufania. Koordynatorem tego działania będzie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie.

Opracowanie:

Dorota Siwicka – Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie

Pod kierunkiem Małgorzaty Bejnarowicz – Dyrektor PCPR w Kętrzynie